ANUL IX No. 1100 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 26 August 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Desfiinţarea carantinei

La sfârşitul lunei se întruneşte Consiliul Federal al F. R. F. A.-ului. Deşi şedinţa aceasta nu se bucură de publicitatea care a precedat alte consilii, cu toate că întrunirea forului naţional e pregătită mai în surdină — de ce nu ştim — afirmăm totuşi, că la 30 August se va ţine un consiliu mult mai important, cu o ordine de zi mai delicată decât a tuturor celorlalte.

Până acum consiliile au adus reforme, au complectat legislaţia, au creat instituţii impuse de ritmul evoluţiei. S'a lucrat deci de o manieră pozitivă.

Foloasele? Unele s'au înregistrat, altele nu vor întârzia. Consiliile Federale cari s'au ţinut au urmat deci linia impusă exclusiv de nevoile footballului şi de tradiţia pozitivă care a caracterizat întreaga activitate a oficialităţei.

Nu pot spune acelaş lucru despre conclavul de săptămâna viitoare. Consiliul viitor înseamnă ceva original, o abatere dela linia de până acum, chiar una foarte gravă. Lectura ordinei de zi ne impune această apreciere. Am cetit acolo că între altele, se va discuta o propunere pentru desfiinţarea carantinei în favoarea exclusivă a echipelor din Divizia Naţională. De fapt nu e vorba de desfiinţarea carantinei — asta ar mai trebui — ci de suspendarea aplicărei pentru sezonul în curs a unui paragraf a articolului 31.

E vorba de paragraful b, care fixează dreptul de joc al jucătorilor normal transferaţi.

Adică, în loc să joace în ziua de 1 Februarie, transfugii cari au avut inspiraţia să opteze pentru o grupare din Divizia Naţională, vor avea drept de joc imediat.

Prin urmare, transfugii anului acesta, nu numai că nu vor primi nici o sancţiune, ci din contra, o recompensă: un drept de joc imediat.

Oamenii de club ştiu ce înseamnă această favoare.

O asemenea măsură însă nu poate fi luată în favoarea a 15 grupări şi în detrimentul celorlalte 300. Legea e făcută pentru toţi şi nimeni nu poate fi scutit de rigorile ei.

Cunoaştem şi argumentarea celor ce au cutezat să aducă în discuţie suspendarea articolului 31. Divizia Naţională reclamă întrunirea celor mai bune echipe din ţară, cu efectivele cele mai bune. Interesul competiţiei impune acest lucru. De acord. Inţelegem orice sacrificiu de dragul unei reforme importante.

Să mergi însă până acolo încât să favorizezi 15 grupări, suspendând esenţialul unei legi e prea mult. Tot regulamentul de legitimare nu mai are valoare în momentul în care dispare articolul 31. Afară de acest articol tot restul e un labirint de forme în care oricine reuşeşte să se ghideze sau să se încurce... are portiţe de scăpare create de rutină. Esenţialul unei legi este însă sancţiunea. Ori, suspendarea paragrafului cu pricina înseamnă tocmai desfiinţarea acestei sancţiuni.

Carantina, tot ce avem mai bun în legislaţia transferărilor, regulatorul technic şi disciplinar al schimbărilor de club, stavila racolajului, nu trebue să fie suspendată.

Ştim că se va răspunde că e vorba doar de un an şi de 15 grupări.

Ori tocmai, din această cauză considerăm măsura ca o favoare inadmisibilă.

Deşi nu putem subscrie la eludarea regulamentelor în nici o împrejurare, suspendarea paragrafului b din articolul 31, nu trebue făcută decât în detrimentul şi în favoarea tuturor grupărilor.

Regulamentul nu e făcut să se aplice majorităţii în timp ce o minoritate să fie copios scutită.

Un an de graţie, de acord. Insă pentru toţi, nu pentru 15 grupări.

Altfel, indiferent de expunerea de motive care va însoţi măsura, actul rămâne un simplu favoritism.

M. BEILIS

Note şi Notiţe

Madam Mollison

Nu există reclamagii mai mari ca femeile.

Ziarele al căror tiraj se anemiază, au un tonic sigur: «cronicele mondene». Două coloane de nume feminine «remarcate în asistenţă» la soirée-ul dela sau la balul din, şi tirajul saltă imediat cu numărul cucoanelor remarcate. Dacă nu chiar cu de două ori numărul acestora. (Un ziar pentru ele personal, şi celălalt pentru madam X, ca să crape de necaz când l'o primi).

Madam Lindbergh — pretind o bună parte din gazetele franţuzeşti — ar fi fost şi astăzi domnişoară, dacă gloria colonelului, imediat după traversarea Atlanticului, nu i-ar fi deschis larg perspectivele de a-şi vedea poza în toate publicaţiile, cu titlul: Doamna (cu D mare) şi domnul (cu d mic) Lindbergh.

La tennis, care dintre campioanele noastre credeţi că ar mai transpira fugind după o minge, dacă n'ar şti că rochia de voile Maison Giselle, cu bucle bleu, o să scoată sigur din pepeni pe madam Popescu, cari va încerca să-şi ascundă invidia, admirându-le-o,

— «Ah tu, ce dulce eşti în rochiţa asta!»

Şi aşa mai departe.

La tennis, ca şi la teatru (unde numele unei dive, scris pe afiş cu literă ceva mai mică decât al altei stele este motiv indiscutabil de reziliere a contractului) la atletism ca şi la înnot (unde Janzen a făcut afaceri fabuloase speculând gelozia cucoanelor de a avea — fiecare — cel mai frumos costum de bae), la curse ca şi la atletism.

Numai aviaţia părea să fi scăpat de tentativele de reclamă a cucoanelor. (La 2000 de metri înălţime, cine dracu să-ţi vadă eleganţa?)

Două telegrame însă, venite eri în Bucureşti, anunţă capitularea şi a acestei ultime cetăţi care mai rezista asediului reclamei femenine. Este vorba de doamna Mollison, soţia aviatorului englez care a reuşit acum câteva zile un zbor peste Atlantic, aviatoare şi ea (cu pretenţii mai modeste) pălită subit de crampa de a bătea recordul propriului său bărbat.

Iată prima din cele două telegrame:

LONDRA. *«Din cercurile aivatice se anunţă că aviatoarea Amy Yohnson, soţia aviatorului Mollison, ar avea intenţia să încerce traversarea oceanului peste Atlantic, dela est la vest».*

«In caz de reuşită, ea ar fi prima femee căreia i-ar fi reuşit această performanţă».

Reclama din coada telegramei — prima femee care... era — strict indispensabilă.

Şi iată acum şi a doua telegramă, venită numai câteva ore mai târziu:

LONDRA. *«Conformându-se dorinţei exprimate de către soţul său, aviatoarea Mollison a părăsit... planul de a traversa singură Oceanul Atlantic».*

A părăsit planul?

Da' credeţi cumva că măcar s'a gândit la el?

Madam Mollison singură peste Atlantic.

Haida-de!

G. F.

INAUGURAREA SEZONULUI

DUMINECA SE REDESCHIDE VELODROMUL

O cursă de selecţie între cei mai buni motociclişti români. — Nicolae Ionescu Cristea la start. Trei braşoveni în cursa amatorilor

Velodromul îşi redeschide Duminecă porţile.

Sediul succeselor motocicliste — subliniate de asistenţe de mii de spectatori, cu fiecare reuniune mai numeroşi şi mai entuziaşti

D. N. JILESCU
Preşedintele Moto-Clubului

—îşi reia activitatea. Pentru premiera de Duminecă, Moto Clubul Român, în fruntea căruia prezenţa domnului N. Jilescu este o garanţie statornică, de pricepere şi bună înţelegere, a renunţat la aportul alergătorilor străini, rezervând această primă zi, «aşilor» români.

Ideia este de două ori bine venită. Mai întâi, fiindcă este normal ca — sportiv privind chestiunea — cinstea de a brăzda pista Velodromului la început de sezon să revină alergătorilor români. Şi al doilea, fiindcă progresele pe cari le-au făcut motocicliştii români au ajuns la un nivel care poate să acopere perfect valoarea sportivă necesară unei zile la Velodrom.

Din acest punct de vedere, prezenţa la start a lui Nicolae Ionescu-Cristea este suficientă. Popularul alergător are prea multe adeziuni în simpatia spectatorilor dela velodrom, pentru a nu asigura — ca interes — desăvârşirea unui program.

Un punct de atracţie în plus îl formează reintrarea admirabilului Paul Vasilescu, care odată mai mult va contribui la înregistrarea unui deplin succes.

Paul Vasilescu lipseşte din arenă de aproape un an. Aceasta însă nu înseamnă că a părăsit ideia concurărei alături de cei cari s'au ilustrat pe velodrom, în decursul probelor organizate în 1932. Mai temerar decât toţi, Paul Vasilescu în ciuda accidentului suferit acum doi ani, va continau să alimenteze reuniunile motocicliste cu prezenţa lui. Spre a avea posibilitatea să accepte startul în condiţiuni satisfăcătoa-

N. IONESCU CRISTEA

re, excelentul alergător şi-a adus o nouă maşină de provenienţă englezească, la fel cu aceia pilotată de germanul Bertram.

Numai participarea lui Nicolae Ionescu-Cristea şi Paul Vasilescu, formează veritabile puncte de atracţie şi dacă alături de ei vom nota pe Ştefan Bonciulescu, Gheorghe Leu, Nicolae Nicolici şi Eugen Popescu, trebue să conchidem că buchetul este impresionant, lotul cuprinzând tot ceiace se poate mobiliza mai bun„ la noi.

(Continuarea în pagina II-a)

ATLETISM

Concursurile de Duminecă

Meetingul internaţional al Chinezului şi concursul naţional dela Predeal

Atletismul se găseşte în plin sezon. După matchul internaţional dela Braşov şi cele trei campionate naţionale decathlon, femenin şi junior, i se rezervă Duminică ocazia de-a se manifesta din nou în două colţuri de ţară în acelaş timp.

Timişoara şi Predealul sunt cele două centre, unde mişcarea atletică va oferi amatorilor de frumoase spectacole sportive ocazia de-a asista la două competiţiuni de o importanţă deosebită.

Am vorbit în numărul trecut despre aceste două concursuri. Vom stărui astăzi asupra importanţei pur sportive a acestor două metinguri.

Din primul moment, regretăm coincidenţa de date. Ea va avea drept repercusiune că atleţii buni se vor împărţi. Vestul ţării, Oradea, Arad şi Timişoara va fi prezent la concursul Chinezului, iar atleţii din centrul Ardealului şi cei din vechiul regat vor lua parte la inaugurarea stadionului dela Predeal.

Concursul internaţional din capitala Banatului, va fi o fericită ocazie pentru atleţii din vestul ţării de-a lua contact cu reprezentanţii atletismului maghiar.

Cât de binevenită este această întâlnire, este inutil s'o mai relevăm.

La manifestaţiunea atletică de la Timişoara şi-au anunţat participarea o bună parte din atleţii de frunte ai cluburilor din Budapesta, Seghedin şi Belgrad. In contra acestora vor lupta atleţi din Timişoara (Chinezul şi Clubul Atletic), din Arad (Clubul Atletic) şi din Oradia (Stăruinţa, Kolping, Crişana).

Programul reuniunei cuprinde toate probele clasice şi sperăm că rezutatele să fie excelente.

Dintre atleţii străini mai cunoscuţi şi-au anunţat participarea sprinterul Raggambi, alergătorul de garduri Kovacs, săritorul Kesmarki, fondistul Serb, aruncătorul Marvalitz şi încă o

(Continuare în pag. IV-a).

DISCUŢII DE PRINCIPIU

Spectatori pretenţioşi

Avem un public de box, foarte pretenţios.

Explicaţia aceasta a făcut ocolul tuturor galelor mai bune sau mai proaste, la controlul cărora organizatorii au fluerat în poartă a pagubă, mirându-se de ce nu vine lume.

Uneori, explicaţia era justă. Programul anumitor reuniuni gratificate cu titlul pretenţios de „gale", nu putea să satisfacă spectatori cu pretenţii oricât de puţin avansate. Deficitul acestor gale se poate pune deci — logic — în sarcina eclectismului spectatorilor.

Au fost însă gale cari şi-au meritat acest titlu, dar cari n'au exercitat asupra spectatorilor o suficientă atracţie. Dece? Cine nu s'a gândit la anomalia aceasta? Şi cine nu s'a încurcat în deducţiile cele mai contrare?

Nu este vorba aici deci să reluăm o discuţie căreia, — din lipsă momentană de concluzii — e foarte bine că i s'a pus punct. O lature a ei însă necesită totuşi o revenire, mai ales că reuniunea dela 3 Septembrie, dela Arene, este pe punctul să cadă în aceiaş greşală, pe consecinţele căreia se vor mira cu siguranţă din nou organizatorii:

— „Da' pretenţios public avem domnule!"

In România boxul a avut o situaţie specială, creiată de faptul că organizatorii erau în acelaş timp şi manageri. Este normal deci că într'o bună parte din reuniuni, abandonând succesele materiale, organizatorii s'au gândit în primul rând la succesele sportive ale pensionarilor lor de cari — uneori — îi lega o rudenie extrem de apropiată.

Aşa se face că înainte de a-şi fi creiat publicul pe care să poată conta regulat, boxul şi-a permis în România gale al căror afiş să fie ţinut de Thil, de Pladner, de Laffineur, de Carlos Flix, de Kid Oliva, parte din ei campioni europeni, în ziua când s'au deplasat la Bucureşti. Ceilalţi, boxeuri cu nume perfect statornicit.

Educat la o astfel de şcoală, era firesc că spectatorii să nu înghită bluffuri sistem Posjani sau Gardebois. Şi le-au suportat totuşi, populând arenele sau circul destul de binevoitor în serile în cari — pe un preţ mult mai convenabil — erau perfect indrituiţi să prefere cinematograful.

Să ne mai mirăm deci de spiritul de discernământ al publicului? Hotărît, nu! Şi să ne mai surprindă că după câteva experienţe edificatoare nu s'a mai lăsat antrenat de reclama câtorva nume străine, dedesubtul cărora — fie că erau, fie că nu — organizatorii puneau invariabil: Campionul Austriei, campionul Sileziei de Sud sau al Pomeraniei de nord?

Avem public pretenţios. Este adevărat. Tot atât de adevărat este că de foarte multe ori, contând pe bunăvoinţa acestui public, organizatorii au crezut că pot strecura programe mediocre.

Şi s'au înşelat de fiecare dată.

Bugetul unei gale la arene se ridică la sume pe cari spectatorii se lasă foarte greu convinşi să-l creadă. Cunoaştem şi această infirmitate curioasă a spectatorului bucureştean de box, speriat când i se pretind 300 de lei pentru un fotoliu şi neîncrezător până la ironie când i se afirmă că gala costă 350.000 de lei.

— Trei sute cincizeci de mii? Nu cumva e vorba de nuci?

Incât, orice încercare de persuasiune platonică din partea organizatorilor este inutilă. Şi-au obişnuit publicul cu gale mari, satisfăcându-şi propriile lor dorinţi de a-şi vedea elevii consacraţi. Au adus, cu deficituri sau fără, şi au urcat pe ringul bucureştean, valori confirmate.

Vrând nevrând, trebuie să continue astăzi calea aceasta.

Fiindcă altfel riscă să mai fluere de multe ori a pagubă în poarta Arenelor, mirându-se:

— „Da' pretenţioşi spectatori avem domnule!"

J. J. P.

——ooxxoo——

Actualităţi

I. B. U. a refăcut decizia matchului Al. Brown-Kid Francis

In ultima sa şedinţă, I. B. U. s'a pronunţat asupra matchului Al. Brown—Kid Francis. Comitetul de urgenţă, după examenul dosarului constituit de Federaţia franceză de box, a doua zi după match a anulat decizia de „no-contest" şi a declarat — cu majoritate de voturi — învingător pe Al. Brown.

In consecinţă — adaugă comunicatul I.B.U.-ului — Al Brown îşi păstrează titlul de campion mondial la categoria cocoş.

Mollison a ajuns la New-York

Aviatorul englez Mollison, care a reuşit acum câteva zile traversarea Atlanticului, din Irlanda spre Canada, a fost nevoit — aşa cum am anunţat — să se oprească din cauza ceţii la Noul-Brunswick.

După câteva reparaţii strict necesare, Mollison s'a îndreptat spre New York, parcurgând distanţa — aproape 900 de kilometri — în cinci ore.

Entuziasmul mulţimei, venită să-l întâmpine, a fost atât de puternic, încât a fost necesară intervenţia poliţiei.

Mollison, a declarat că intenţionează să se întoarcă în Anglia tot cu avionul.

O ofertă a lui Dempsey

Se anunţă din New-York că preşedintele lui Boxing Club din Japonia, d-l Yujiro Watanabe, a

JACK DEMPSEY

oferit lui Jack Dempsey fostul campion mondial de box la toate categoriile o sumă de 25.000 de dolari (circa 4 milioane lei) pentru câteva matchuri exhibiţii în Japonia.

Aceste matchuri vor servi pentru formarea profesorilor care vor fi aleşi să pună pe picioare o echipă olympică de box japoneză pentru Olympiada din 1936.